

Kl. 10:58

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg tror ikke, at vi i dag skal foregribe den forhandling, der vil finde sted på det tidspunkt, hvor Grønland har fået så store råstofindtægter, at det grønlandske samfund økonomisk er i stand til at klare sig selv. Jeg synes ikke, vi i dag skal tage stilling til, hvordan de forhandlinger skal foregå, eller hvad de skal ende med.

Min pointe er bare, at vi har udtrykt fuldstændig enighed, inklusive opbakningen fra Dansk Folkeparti, i det synspunkt, at det er det grønlandske folk selv, der træffer beslutning om, hvorvidt Grønland på et eller anden tidspunkt skal være selvstændig. Det er næppe realistisk at forestille sig, at det er, før Grønland økonomisk er i stand til at klare sig selv. Givet, at vi er enige om, at grønlænderne selv kan beslutte det, har vi jo også givet grønlænderne muligheden for at beslutte, at de derefter får 100 pct. af råstofindtægterne. Det er jo sådan set det, der er afgørende i den her sag. Men der er jo også mulighed for, at man beslutter at fortsætte rigsfællesskabet. På hvilke vilkår det så skal foregå, nå ja, det må blive et resultat af de forhandlinger til den tid, og det kan jeg ikke forudsige i dag.

Kl. 10:59

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Søren Espersen.

Kl. 10:59

Søren Espersen (DF):

Nej, men det ville jo bare være interessant også vedrørende det lovforslag, der nu skal fremsættes. Lovforslaget er jo ikke fremsat endnu. Der ligger en betænkning, og så skal der fremsættes et lovforslag. Hvis det kunne fremgå af det lovforslag, at det var valget for Grønland, nemlig at man, efter bloktilskuddet var i nul, ville sige:

Kære venner, så vælger I, om I vil være selvstændige, ellers fortsætter delingen, som den hidtil har gjort. Så er jeg næsten sikker på, at vi ville være til at tale med om det her. Jeg synes, det er væsentligt, at Folketinget står sammen om det her.

Jeg kan ikke forstå, hvorfor statsministeren ikke på en eller måde kan sige, at det da er den måde, det skal ordnes på, det vil jeg kunne løse, i stedet for at sige, at det jo er umuligt at sige, hvad der sker om så og så mange år. Jeg synes, ideen er spændende. Det var faktisk statsministeren selv, der på en eller anden måde fik den lanceret. Jeg ved ikke, om det var planlagt eller ej.

Kl. 11:00

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Statsministeren.

Kl. 11:00

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Nej, jeg vil nu holde mig til det, som jeg synes er det solide standpunkt i den her sag, nemlig at jeg tror, det er klogest, at vi i dag afstår fra at lægge bindinger på eller forudsætninger ind for de forhandlinger, der til sin tid skal finde sted. Ingen ved, hvor mange år der vil gå, før sådan en forhandling skal finde sted; der kan gå mange år. Det afhænger fuldstændig af, hvor store råstofindtægter det bliver muligt at finde for det grønlandske samfund.

Kl. 11:00

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til statsministeren. Hr. Søren Espersen i anden runde.

Kl. 11:01

(Ordfører)

Søren Espersen (DF):

Jeg siger tak, også for debatten. I Selvstyrekommisionens betænkning fremgår det, at indtægter fra råstofudnyttelse tilfalder Grønlands selvstyre, som hr. Kristian Thulesen Dahl også citerede. Det har forbavset os, ja, det har faktisk chokeret os, at samtlige øvrige medlemmer af den danske delegation, herunder de borgerlige regeringspartier, Venstre og Konservative, har kunnet acceptere det forhold om ejendomsretten og således klart ikke har handlet i overensstemmelse med Danmarks og det danske folks interesser. Det burde jo være evident og klart, at Danmarks riges undergrund som en selvfølge tilhører Danmarks rige, og at alle borgere i rigsfællesskabet får del i de værdier, der måtte findes i undergrunden. Sådan er det jo i øvrigt allerede i forbindelse med de værdier, som vi slæber op fra Danmarks undergrund i Nordsøen. De fordeles jo solidarisk år efter år, i øvrigt både til Grønland og Færøerne, og det kommer jo altså til udtryk i de milliardstore subsidier.

Danmark har – det er vores holdning – til stædighed uegennyttigt og ihærdigt arbejdet på år efter år at forbedre forholdene i Grønland og for det grønlandske folk. Og af den grund vil det være etisk uantageligt, hvis Danmark ikke skulle få andel i værdierne i tilfælde af, at de umådelige råstofindtægter findes. På mange områder har vi ydet en stor indsats; jeg fik en oplysning om, at Thorkild Kjærgaard, som er museumsinspektør i Nuuk, kunne fortælle, at ud af 200 inuiddialekter er der kun den grønlandske tilbage